

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 2CoCsp/24/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8319200497
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mariana Muránska
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8319200497.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Mariany Muránskej a členov senátu JUDr. Daniely Babinovej a Mgr. Miloša Koleka, v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., Hodžova 11, Žilina, IČO: 31 575 951 proti žalovanému L. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. XXX, XXX XX Y., o zaplatenie 1.120,59 eur s prísli, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Humenné č. k. 5Csp/20/2019-301 zo dňa 10.03.2020 takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok vo výrokoch o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a o trovách konania.

Nepriznáva stranám náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 30 eur v lehote do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku a v prevyšujúcej časti žalobu zamietla. Žalovanému vo vzťahu k žalobcovi náhradu trov konania nepriznal.

2. Súd prvej inštancie vec právne posúdil ako spotrebiteľskú v zmysle ust. § 52 a násl. Občianskeho zákonníka a v zmysle ust. zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len „ZoSÚ“). Rozhodnutie právne odôvodnil aj podľa ust. § 708, § 710 Obchodného zákonníka. Vykonaným dokazovaním zistil, že žalobca na základe zmluvy o povolenom prečerpaní na účte zo dňa 06.010.2017 zriadil žalovanému povolené prečerpanie do limitu 1.000,- eur pri variabilnej úrokovej sadzbe 19,9 % ročne a odplatom 19,9 %. Na základe inej zmluvy o povolenom prečerpaní poskytol žalovanému limit povoleného prečerpania vo výške 300,- eur s variabilnou úrokovou sadzbou vo výške 19,9 % ročne; ďalej na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere - povolené prečerpanie na účte, žalobca poskytol žalovanému limit povoleného prečerpania vo výške 600,- eur s variabilnou úrokovou sadzbou vo výške 19,9% ročne a zmluvou o spotrebiteľskom úvere - povolené prečerpanie na účte, žalobca poskytol žalovanému limit povoleného prečerpania vo výške 700,- eur s variabilnou úrokovou sadzbou vo výške 19,9 % ročne. Zistil, že debetné operácie na účte žalovaného tvoria sumu 37.290,49 eur a to poplatky za transakcie 32 eur, poplatok za balík služieb 214,75 eur, poplatok za upozornenie - debet 120 eur, zrážková daň 0,18 eur, poplatok za výzvu - debet 30 eur, prenos zostatkov 270 eur, splátky úveru 2.623,80 eur, odchádzajúce platby 20.854,41 eur, úroky 423,53 eur, platba cez portál Y. 10 771,82 eur a výber hotovosti z bankomatu 1.950 eur. Kreditné operácie tvoria sumu 36 169,90 eur a to: vklad v hotovosti 10 300 eur, vnútr. prevod na BÚ OU samospr. 270 eur, odmena za platby PK 8,85 eur, základný vklad 20 eur, úroky 1,05 eur, prichádzajúce platby 13.300 eur, poskytnutý úver 12.000 eur a konverzia pre klienta 270 eur. Zo zmluvy o povolenom prečerpaní na účte nevyplýva, že rôzne poplatky účtované bankou budú vykazované na tomto účte tak, že vznikne nepovolené prečerpanie. Z hľadiska transparentnosti zmluvy mala byť táto skutočnosť osobitne zvýraznená priamo v zmluve (nie napr. len v Obchodných podmienkach). Zmluvná podmienka, ktorou žalobca úročil nepovolené

prečerpanie vo výške 28 % ročne je teda v neprospech klienta - spotrebiteľa hrubo nerovnovážna a preto neplatná. Vo vzťahu k poplatkom za upozornenie debet 8x 15 eur a poplatkom za výzvu debet 1x 30 eur uviedol, že žalobca nepreukázal zmluvné dojednanie strán o povinnosti žalovaného platiť debetný úrok a poplatky, ktoré boli vykonávané na ľarchu bežného účtu ako aj ich výšku. Od spotrebiteľa totiž nie je možné požadovať poplatky, ktoré nie sú individuálne dojednané. Samotné odpísanie týchto poplatkov zo Sadzobníka poplatkov do zmluvu ešte neznamená individuálne dojednanie týchto poplatkov. Pre svoju výšku sú tieto poplatky v rozpore s dobrými mravmi a majú sankčnú povahu. Poplatkom nezodpovedná reálne protiplnenie. Zároveň žalobca nepreukázal (ale ani len netvrdil v žalobe, kedy boli upozornenia a výzva a či boli a akým spôsobom zasielané spotrebiteľovi) doručenie týchto výziev, za ktoré si žalobca účtoval poplatky. Predmetné zmluvy o povolenom prečerpaní na účte súd považoval za bezúročné a bez poplatkov v zmysle ustanovenia § 11 ods. 1 písm. c) zákona č. 129/2010 Z. z., keďže zmluva neobsahuje náležitosti podľa ustanovenia § 10 ods. 1 písm. a) a c) citovaného zákona, a to dobu trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Pokiaľ zmluva obsahuje údaj o úroku 19,9 % ročne, ide len o variabilnú úrokovú sadzbu a neobsahuje časové obdobie, v ktorom dochádza k zmene jej výšky. Zmluva ďalej neobsahuje právo na odstúpenie od zmluvy. Vzhľadom na uvedené priznal žalobcovi len finančné prostriedky, ktoré žalovaný reálne čerpal, teda 30 eur, ktoré predstavujú rozdiel medzi debetnými a kreditnými operáciami žalovaného (36.200,03 eura - 36.169,90 eura). O trovách konania rozhodol podľa ust. § 255 CSP s tým, že žalovanému žiadne trovy konania nevznikli, preto mu ich nepriznal.

3. Proti tomuto rozsudku okrem vyhovujúcemu výroku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Namietal nesprávne právne posúdenie veci a nesprávne skutkové zistenia veci. K náležitosti zmluvy a poplatkom uviedol, že tie ktoré nie sú upravené priamo v zmluve sú upravené v texte Všeobecných obchodných podmienok (ďalej len „VOP“) ako neoddeliteľnej časti zmluvy, preto žalovaný musel mať vedomosť o tom, že pri zúčtovaní úrokov, poplatkov, operácií a pod. môže dôjsť k nepovolenému prečerpaniu bežného účtu. Pokiaľ ide o nárok na úroky, tento vyplýva zo zmluvy o poskytnutí služby povolené prečerpania, ako spotrebiteľského úveru a zo zákona č. 129/2010 Z. z. Zmluvné strany si dojednali povolené prečerpanie vo výške 1.000,- eur s úrokovou sadzbuou 19,9 %. Rozlišujeme povolený debet a nepovolený debet. Žalovaný prekračoval povolený limit, čím porušoval zmluvu na základe čoho žalobca dňa 03.12.2018 znížil žalovanému limit povoleného prečerpania na 0,- eur. Po znížení limitu sa dlh žalovaného navyšoval z právneho titulu prekročenia podľa ust. § 2 písm. f) a § 18 zákona č. 129/2010 Z. z. a čl. 3.2. VOP, kedy zmluva nemusí obsahovať ani údaj o výške úroku ale postačuje, aby veriteľ informoval spotrebiteľa o úrokovej sadzbe na trvalom médiu čo žalobca splnil. Nárok na úrok vo výške 28 % odvodzoval od VOP, vývesky úrokovej sadzby a ust. § 18 ods. 1 zákona č. 129/2010. Tento úrok nie je úrokom z úveru ale úrokom z titulu prekročenia, pričom jeho výška nemôže byť obmedzená zákonnou výškou úrokov z omeškania. Vo vzťahu k nepriznaným poplatkom poukázal na Smernicu 2008/48/ES - VEC C-42/15 z 09.11.2016 a uviedol, že spotrebiteľská zmluva nemusí byť vyhotovená ako jediný dokument ale časť náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere môže byť obsiahnutá aj v obchodných podmienkach alebo sadzobníku, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Ani zákon o bankových službách výslovne nestanovuje, že poplatky za poskytovanie služieb musia byť individuálne dojednané. Ďalej uviedol, že poplatok za upomienku predstavuje skutočnú náhradu nákladov banky, najmä náklady za vyhotovenie a zaslanie, sledovanie správania dlžníka a pod. Je to služba klientovi a jej úlohou je zabezpečiť, aby bol dlžník motivovaný splniť konkrétny záväzok riadne a včas. Ich individuálne dojednanie vyplýva z bodu 2 zmluvy o povolenom prečerpaní a bodu 3.12 VOP. Žalovaný nenamietal doručenie výzvy a upomienok, preto bol toho názoru, že súd porušil právo žalobcu na spravodlivé súdne konanie, postupoval v rozpore so zásadou kontradiktórnosti keď konal v rozpore s ust. § 151 ods. 1 CSP a skúmal nepopreté tvrdenia. Z tohto dôvodu považoval postup súdu za nepredvídateľný. Navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie zmenil a vyhovel žalobe v plnom rozsahu a zaviazal žalovaného uhradiť dlžnú sumu do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a zároveň priznal žalobcovi náhradu trov celého konania v rozsahu 100 %.

4. Žalovaný sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

5. Krajský súd v Prešove (ďalej len odvolací súd) príslušný na rozhodnutie o odvolaní v zmysle § 34 CSP, vzhľadom na včas podané odvolanie, osobou oprávnenou (§ 362 ods. 1, § 359 CSP), preskúmal rozhodnutie v napadnutom rozsahu a súvisiacom výroku o trovách konania ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a § 380 CSP, vec prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

6. Súd prvej inštancie pri rozhodovaní o veci v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a vec správne právne posúdil. Na týchto zisteniach sa nezmenilo nič ani v štádiu odvolacieho konania, a preto odvolací súd poukazuje na dostatočné a zrozumiteľné odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančným súdom.

7. Z dokazovania vykonaného prvoinštančným súdom vyplynulo, že medzi stranami sporu bola dňa 06.10.2017 uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere - povolené prečerpanie na účte (ďalej len „zmluva“). Predmetná zmluva bola uzavretá v súlade s ust. § 710 a § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. Aj keď zmluva bola uzavretá podľa Obchodného zákonníka, na druhej strane sa nepochybne jedná o spotrebiteľský vzťah, ktorý žalobca ani nerozporuje. Z predložených listín jednoznačne vyplýva, že pri uzatváraní zmluvy žalobca vystupoval ako právnická osoba, ktorá koná v rámci svojho podnikania a žalovaný ako fyzická osoba, ktorej boli poskytnuté na základe formulárovej zmluvy bankové služby a produkty na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Tým nepochybne išlo o vzťah strán sporu na základe spotrebiteľskej zmluvy.

8. Na spotrebiteľský úver formou prekročenia sa vzťahujú taxatívne vymedzené ustanovenia Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Je potrebné pripomenúť, že zmyslom zákonnej úpravy spotrebiteľských úverov je poskytnutie dostatočnej miery ochrany a informovanosti spotrebiteľovi v súvislosti s poskytnutým úverom, ako aj jeho zmluvnými právami a povinnosťami.

9. Právne bezvýznamný je poukaz žalobcu na skutočnosť v tom zmysle, že súdom prvej inštancie vytýkané nedostatky náležitosti zmluvy o povolenom prečerpaní sú obsiahnuté vo Všeobecných obchodných podmienkach tvoriacich súčasť zmluvy. Je zrejmé, že v samotnej zmluve podpísanej zmluvnými stranami sa vytýkané podstatné náležitosti nenachádzajú a Všeobecné obchodné podmienky žalobcom a ani žalovaným podpísané nie sú. Súdny dvor Európskej únie síce vo svojom rozsudku vo veci C - 42/15 zdôraznil, že čl. 10 ods. 1, 2 Smernice 2008/48 v spojení s čl. 3 písm. m) tejto Smernice sa má vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument, ale všetky náležitosti uvedené v čl. 10 ods. 2 uvedenej Smernice musia byť uvedené písomne alebo na inom trvalom nosiči, uvedené na posúdenie poskytnutého úveru ako bezúročného a bez poplatkov vplyv nemá. Zákon č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy v ust. § 9 ods. 2 priamo uvádza, že zmluva o úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať náležitosti vymenované v tomto ustanovení. Rovnako z ust. § 10 ods. 1 citovaného zákona upravujúceho náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, vyplýva požiadavka na uvádzanie týchto náležitostí priamo v zmluve o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania. Požiadavka zákona na uvádzanie týchto náležitostí priamo v zmluve je jednoznačná, a preto nepostačuje tieto náležitosti uvádzať v iných dokumentoch so zmluvou súvisiacich, ako sú napr. Všeobecné obchodné podmienky (do pozornosti napr. rozsudok KS Prešov sp. zn. 7Co/6/2019).

10. Z obsahu žalobného návrhu a vyjadrenia žalobcu v konaní je zrejmé, že voči žalovanému si uplatňuje nároky v zmysle bodu 3.12 Všeobecných obchodných podmienok účinných ku dňu zníženia limitu na 0,- eur.

11. Zmluvná podmienka uvedená v bode 3.12 L. Y. P.y, a.s. v znení: „Pri zúčtovaní poplatkov môže dôjsť k nepovolenému prečerpaniu bežného účtu. Po dobu nepovoleného prečerpania je majiteľ účtu povinný platiť z prekročenej čiastky úrok vypočítaný na základe úrokov sadzby, úrok pri nepovolenom prečerpaní účtu“, bola rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 11.5.2017, č. k. 9Csp/170/2016-63 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 12.12.2017, č. k. 7Co/99/2017-81 určená za neplatnú pre svoju neprijateľnosť. Rovnako vo veci vedenej na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 9C/113/2015 bolo právoplatne rozhodnuté o určení neprijateľnosti a zároveň neplatnosti zmluvnej podmienky uvedenej vo Všeobecných obchodných podmienkach žalobcu s rovnakým obsahom ako v prejednávanom spore. V týchto iných konaniach sa taktiež právoplatne rozhodlo o zamietnutí žalobcom uplatneného nároku na zaplatenie úroku vo výške 28 % ročne pri nepovolenom prečerpaní a poplatkov s poukazom na ich neprijateľnosť (do pozornosti napr. rozsudok KS Prešov, sp. zn. 7Co/135/2018).

12. Na zdôraznenie správnosti rozsudku je potrebné poukázať aj na ust. § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka ukladajúce konkrétne povinnosti žalobcovi ako poskytovateľovi služby. Vychádzajúc z tohto ustanovenia, ak súd určí niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje

alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

13. Vychádzajúc z uvedeného odvolací súd postupom vyplývajúcim z § 387 CSP rozsudok v napadnutom rozsahu a v súvisiacom výroku o trovách konania ako vecne správny potvrdil.

14. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Žalobca vzhľadom na výsledok odvolacieho konania nemá právo na náhradu trov a úspešnému žalovanému v tomto štádiu konania žiadne preukázateľné trovy nevznikli, preto im ich náhradu nepriznal.

15. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).